

OKRUŽNO JAVNO TUŽILAŠTVO
S I S A K

BROJ: KT-167/92

Sisak, 25. studenog 1992.

IP/MV

O K R U Ž N O M S U D U

S I S A K

Temeljem članka 45. st. 2. toč. 3 preuzetog Zakona o krivičnom postupku (NN 53/91) i članka 7. Uredbe o primjeni Zakona o krivičnom postupku u slučaju ~~tr~~ratnog stanja ili neposredne ugroženosti i jedinstvenosti Republike Hrvatske (NN br. 73/91), podižem

O P T U Ž N I C U

protiv:

I okr. PRALICA RANKA, sin Marka rodenog 10.09. 1954. god., u Bos. Dubici R BIH, s prebivalištem u Vrginmostu Trg narodnog heroja br. 12, Srbin, drž. RH, policajac, oženjen, završio VŠS, osuđivan,

II okr. PALANČAN STANKA, rodenog 12.12. 1956. godine u Glini, gdje i prebiva V. Gaćeše br. 54, sin Pere, strojarski tehničar, oženjen, Srbin,

da su:

1/ u vremenskom razdoblju od mjeseca kolovoza 1991. godine do 31. ožujka 1992. godine u Glini, kao pripadnici četničko - terorističkih formacija tzv. "SAO KRAJINE" u tijeku oružanog sukoba protiv Republike Hrvatske, nakon što su im bili predani prethodno zarobljeni civili Pereković Ivica, Palajić Ivan, Štajduhar Pavao i Žilić Branko, I okr. Pralica Ranko kao inspektor tzv. "Vojne milicije - SAO Krajina" naredili čuvarima zatvora da ih zatvore u samice, muče i tuku, nakon čega su čuvari zatvora i drugi za sada nepoznati pripadnici četničko - terorističkih formacija ovakovu naredbu prihvatili, te potom gotovo svakodnevno tukli pendrecima navedene zarobljene civile po svim dijelovima tijela, od kojih udaraca su Pereković Ivica, Štajduhar Pavao i

Žilić Branko zadobili mnogostruke teške tjelesne povrede a Palančan Ivan je od zadobivenih povreda umro,

dakle, naredili da se civilno stanovništvo ubija i muči,

2/ istovremeno u istom mjestu i na isti način kao gore pod 1), u tijeku oružanog sukoba protiv Republike Hrvatske, nakon što su u oružanoj borbi bili zarobljeni pripadnici ZNG RH Litrić Borislav, Litrić Milan, Žužić Ante, Kaurić Joso, Šmisl Stjepan i Gregurić Ivan, predani im na ispitivanje I okr. Pralica Ranko kao inspektor tzv. "vojne milicije SAO KRAJINE" i II okr. Palančan Stanko kao kapetan četničko - terorističkih formacija tzv. "SAO KRAJINA" naredili čuvarima zatvora i drugim za sada nepoznatim pripadnicima četničko - terorističkih formacija da ih zatvore u samice, muče i tuku, koju naredbu su ovi i prihvatili, a potom gotovo svakodnevno tukli i na razne druge načine mučili zajedno sa njima zarobljene pripadnike ZNG RH, od kojih udaraca su Litrić Borislav, Litirić Milan, Žužić Ante, Šmisl Stjepan i Gregurić Ivan zadobili teške tjelesne povrede od kojih su u zatvoru preminuli, a Kaurić Joso zadobio mnogostruke teške tjelesne povrede,

dakle, naredili da se ratni zarobljenici muče i ubijaju, te i sami to činili,

pa da su time djelom pod 1), počinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom protiv civilnoga stanovništva - označeno i kažnjivo po čl. 142 preuzetog KZJ, a djelom pod 2), krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom protiv ratnih zarobljenika - označeno i kažnjivo po čl. 144 preuzetog KZJ, sve kažnjivo primjenom člana 48 preuzetog KZJ.

S T O G A P R E D L A Ž E M

1/ da se pred Vijećem Okružnog suda u Sisku održi glavna rasprava,

2/ da se na glavnu raspravu pozove I okr. Pralica Ranko, II okr. Palančan Stanko, te svjedoci Žilić Branko Sisak - M. Tita br. 48, Štajduhar Pavao - Hrastelnica 28,

3/ da se temeljem čl. 300 st. 3 preuzetog ZKP-a okrivljenima Pralica Ranku i Palančan Stanku sudi u odsutnosti, te da im se temeljem članka 262 st. 2 preuzetog ZKP-a odredi pritvor iz svih razloga navedenih u čl. 191 st. 2 toč. 1,2,3 i 4 preuzetog ZKP-a (NN-53/91).

O B R A Z L O Ž E N J E

Djelatnici MUP-a PU Sisak podnijeli su kaznenu prijavu protiv I okr. Pralica Ranka i II okr. Palančan Stanka, radi kriv. djela činjenično i pravno opisanih u dispozitivu ove optužnice.

Uz prijavu dostavili su i prikupljene potrebne obavijesti.

Prije nego što su podnijeli kaznenu prijavu i prikupljene potrebne obavijesti sa očevicima događaja Žilić Brankom i Štajduhar Pavlom obavili su informativni razgovor.

Očevidac događaja Žilić Branko u informativnom razgovoru je naveo da se dana 20. rujna 1991. godine a nakon što je smjestio suprugu i dvoje mlđb. djece u Brestu odnosno Zagrebu, vratio u Petrinju i to bez ikakvih problema pošto je prošao sve kontrole MUP-a Republike Hrvatske sa svojim osobnim automobilom a potom se uputio svojoj kući u Petrinju u ul. R. Bjelajca. Kad je došao kući, donio je odluku da si uzme neke stvari i da ih poreveze u Zagreb. Iste je natovario u svoj auto te je dana 21. rujna 1991. godine (subota) u jutarnjim satima krenuo u pravcu Bresta odnosno Zagreba, međutim kako je počela jaka pucnjava vratio se svojoj kući te je tek po prestanku detonacija dana 22. rujna 1991. godine oko 18,00 sati uputio se u smjeru Zagreba ali se ponovno morao vratiti kući, te je tek dana 23. rujna 1991. godine ponovno se uputio u istom smjeru u pravcu Zagreba, pa kada je došao na križanje ul. J. Nemeca i ul. M. Gupca primijetio je grupu od 5 - 6 uniformiranih osoba u šaranim uniformama, prošao je pokraj njih no naišao je na dva rezervista u tzv. "JNA uniformama" oni su ga zaustavili tražili dokumente, a kada im je dao dokumente u njega su uperili oružje, uhapsili ga i odveli do zgrade "Kožare" u Zagrebačkoj ulici. Prije toga, pretresli su ga te mu uzeli sve stvari koje je imao kod sebe i to 2.000 HRD, dva zlatna privjeska, sati i vjenčani prsten. Od tog vremena pa sve do 29. rujna 1991. godine bio je u Petrinji u svojstvu zatvorenika u prostorijama restorana "Gavrilović" a potom je bio odvezen u Glinu te smješten u zatvor koji se nalazio u Popravnom domu za maloljetnike. Kada je došao u Glinu u spomenuti zatvor tu ga je prihvatio Birač Đuro koji je do tada radio u KPD Glina a potom ga smjestio u jednu učionicu koja je u stvari bila čelija. Iz te čelije gotovo je svakodnevno odlazio na ispitivanje kod kapetana Palančan Stanka i Pralica Ranka, koji su ga potom ispitivali o obavještajnim podacima. Tada je u zatvoru primijetio Mladenović Tomu ili Miju, jednu osobu po prezimenu Prišek, Čačić, Mladenović Miju i Milošić Stjepana, te Mladenović Matiju koji je bio porijeklom iz Gora i Fukat Lovru. Gotovo svakodnevno a osobito u večernjim satima spomenute zatvorenike kao i njega osobno svaku večer je tukla jedna grupa koju je predvodio II okr. Palančan Stanko a drugu

grupu I okr. Pralica Ranko. Osobito su tukli do iznemoglosti gotovo i mučili pripadnike ZNG i MUP-a i to tako jako da su čak i sami stražari u bravama znali ostaviti ključ od prostorija da ovi ne bi došli do njih. Tako su npr: Palajić Ivana pretukli da je od posljedica povreda umro, a pukim slučajem od takvih batina ostao je živ Gregurić Ivica. Dalje je napomenuo još da je i sam od navedenih gotovo svakodnevno dobivao batine raznim predmetima i na razne načine po glavi i svim dijelovima tijela.

Očevidac događaja Štajduhar Pavao u informativnom razgovoru djelatnicima MUP-a PU Sisak kao i svjedok pred Vojnim sudom u Zagrebu naveo je da je 18 četnika uhvaćen dana 29. kolovoza 1991. godine a potom odveden u zatvor u Glinu. Dan kasnije točnije 30. kolovoza 1991. god. u Glinu su dovedeni Litrić Borislav i Milan, Krušić Ante i Kaurić Janko kao i neki drugi. Nakon što je bio deveden u ovaj zatvor u Glini kao i ove osobe koje je naveo a koje su bile većinom iz Vrginmosta, svi su bili ispitivani po I i II okrivljenom i to od prilike od 6 - 13,00 sati, nakon čega su svi kao i on po ispitivanju bili ponovno vraćeni u čelije a potom prebijeni tako da su neki kao što su Litrić i Žužić po zadobivenim batinama jedva stajali na nogama, potom mokrili krv i padali u nesvijest. Već slijedeći dan Litrić Borislav i Milan te Žužić i Kaurić su odvedeni iz zatvora i više se nisu vratili, a kasnije je čuo da su likvidirani. Litrić je bio pripadnik ZNG. Ove ljude kao i njega, najprije je ispitivao kapetan po imenu Pralica, isti je bio obučen u maskirnu uniformu, imao je oznaku "milicija SAO Krajina" na ćirilici. Dobro se sjeća da je Pereković Ivicu koji je također bio zatvoren ispitivao, Palančan Stanko. Palančan Stanko i Pralica Ranka osobito su zanimali Litrić i Žužić Ante. Poslije ispitivanja svi ovi ljudi su došli jakko pretučeni a osobno je i njega tukao Palančan Stanko. Sjeća se a to je i vidio da su nakon ispitivanja Šnici Stjepana, Gregurić Ivana i Palajić Ivana od zadobivenih povreda ova tri osobe umrle slijedeći dan. Osobno je zadobio povrede u obliku masnica od pendreka po cijelom tijelu, izbijena su mu tri zuba a bio je tučen i po tabanima.

Obojica očevidaca u informativnom razgovoru još su dodali da su osobno vidjeli kako nakon ispitivanja pretučeni izlaze Pereković Ivica i Palajić Ivan te Litrić Borislav i Milan, Žužić Ante, Kaurić Joso, Šnici Stjepan i Gregurić Ivan i to iz prostorija gdje su ispitivali I okr. Pralica Ranko i Palančan Stanko te su od zadobivenih batina - udaranja pendrekom po čitavom tijelu i nogama teške tjelesne povrede zadobili osobno kao što su to zadobili i Pereković Ivica i drugi zatvorenici kao što su Palajić Ivan, Litrić Borislav i Milan, Žužić Ante, Kaurić Joso, Šnici Stjepan i Gregurić Ivan koji su od zadobivenih povreda u teškom stanju

Slijedeće jutro odvedeni u nepoznatnom pravcu, te su kasnije dok su se još nalazili u zatvoru do dana razmjene, za njih čuli da su od zadobivenih povreda umrli.

Na osnovi svega izloženog smatram utvrđenim da su obojica okrivljenih i to I okr. Pralica Ranko i II okr. Palančan Stanko takvim svojim postupanjima ostvarili sva bitna obilježja utuženih kaznenih djela.

Ovakav zaključak proizlazi i temelji se prvenstveno na iskazima - navodima očevidaca događaja Žilić Branka i Štajduhar Pavla iz čega dalje slijedi da su obojica u inkriminiranom razdoblju, kao pripadnici četničko - terorističkih formacija tzv. "SAO KRAJINE" u tijeku oružanog sukoba protiv RHrvatske, nakon što su im bili predvedeni zarobljeni civili i ratni zarobljenici najprije sami ispitivali zarobljene civile i ratne zarobljenike - pripadnike ZNG, MUP - PU Sisak i PS Petrinja, a potom svojim potčinjenima naredili da civile i ratne zarobljenike zatvaraju u ćelije - samice, muče i tuku, što su ovi i učinili, pa slijedi da su takovim svojim postupanjima ostvarili sva bitna obilježja kaznenog djela iz čl. 142 i 144 preuzetog KZJ - a i sami su to radili u tom inkriminiranom razdoblju, te slijedom navedenog a imajući u vidu činjenice da se obojica okrivljenih nalaze na području Republike Hrvatske koje je privremeno okupirano, te su tako nedostupni državnim organima Republike Hrvatske, te sa njima nije obavljen niti informativni razgovor po djelatnicima MUP-a Sisak, slijedi iz navedenog a što i sami smatramo da su se stekli svi uvjeti za određivanje pritvora okrivljenima iz svih napred naznačenih zakonskih razloga, a nakon što im se izreče presuda te sudi u odsutnosti, budući su obojica okrivljenih za sada nedostupni državnim organima Republike Hrvatske, pošto se nalaze na području koje je do sada privremeno okupirano - dakle području tzv. "SAO Krajine".

Stoga na osnovu svega izloženog smatramo da su obojica okrivljenih ovakvim svojim postupanjem inkriminiranog vremena ostvarili sva bitna obilježja kaznenih djela iz čl. 142 i 144 preuzetog KZJ (NN br. 53/91), pa se stoga ova optužnica ukazuje kao opravdana i na zakonu je osnovana.

Prilog: spis

ZAMJENIK
OKRUŽNOG JAVNOG TUŽITELJA
IVAN PETRKAČ

